Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1898. Wydano i rozesłano dnia 30. Lipca 1898. Część VII.

Nr. 42.

Obwieszczenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. maja 1898 r. L. 4269 w sprawie utworzenia Starostwa w Peczeniżynie w Galicyi.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 13. czerwca 1897, raczył zezwolić najmiłościwiej, w częściowej zmianie obwieszczonego rozporządzeniem Ministerstwa stanu z dnia 23. stycznia 1867 Dz. u. p. Nr. 17. a rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868 Dz. u. p. Nr. 102. utrzymanego w mocy administracyjnego podziału Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, na utworzenie Starostwa z siedzibą urzędową w Peczeniżynie.

Okręg urzędowy Starostwa w Peczeniżynie obejmować będzie okręg Sądu powiatowego w Peczeniżynie, który ma być oddzielony od dotychczasowego powiatu politycznego Kołomyja.

Starostwo w Peczeniżynie rozpocznie działalność urzędową z dniem 15. czerwca b. r.

Thun w. r.

Nr. 43.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. czerwca 1898 L. 4309, którem zmienia się dla miasta Przemyśla ustanowioną godzinę policyjną.

Ustanowioną reskryptem c. k. Namiestnictwa z dnia 14. czerwca 1856 L. 21.015 Dz. u. i rozporz. kraj. Oddział II. Nr. 20. godzinę policyjną, o której wszystkie traktyernie i szynkownie, tudzież kawiarnie muszą być poza-

mykane, zmienia się dla miasta Przemyśla i ustanawia dla tego miasta godzinę jedenastą w nocy, jako godzinę policyjną, o której wszystkie traktyernie i szynkownie, tudzież kawiarnie zamykać należy.

Lwów, dnia 2. czerwca 1898.

Piniński w. r.

Nr. 44

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. maja 1898 L. 29.067, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Tyczyn na dalszy pobór opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych.

Na mocy §. 83. ustawy z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Tyczyn na dalszy pobór ustawą z 3. stycznia 1886 Dz. u. kr. Nr. 12. przyzwolonej opłaty gminnej od słodzonych napojów spirytusowych w latach 1898 do końca 1903 pod warunkami w powyższej ustawie ustanowionymi z tem jednak zastrzeżeniem, że ta opłata gminna łącznie z krajową opłatą konsumcyjną wprowadzoną ustawą z dnia 20. marca 1891 Dz. u. kr. Nr. 35. nie może przekraczać kwoty 5 złr. 50 ct. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, tudzież że gminie nie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonej opłaty za czas przed ogłoszeniem odnośnego rozporządzenia.

Lwów, dnia 20. maja 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 45.

Obwieszczenie

Prezydyum gal. c. k. Namiestnictwa z dnia 2. czerwca 1898 L. 4795/pr. względem wyłączenia gmin i obszarów dworskich: Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Zelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Pollanka-Haller z okręgu c. k. Starostwa w Wadowicach, c. k. Sądu powiatowego w Kalwaryi i c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach i wcielenia tych miejscowości do okręgu c. k. Starostwa w Podgórzu, c. k. Sądu powiatowego w Skawinie i c. k. Sądu kraj. w Krakowie.

Na mocy rozporządzenia Wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. kwietnia 1898 L. 3710 i Wys. c. k. Ministerstwa spraw wewn. z dnia 28. lutego 1898 L. 1848/M. I. wyłącza się z dniem 1. stycznia 1899 gminy i obszary dworskie: Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Pollanka-Haller z okręgu c. k. Starostwa w Wadowicach, c. k. Sądu powiatowego w Kalwaryi i c. k. Sądu obwodowego w Wadowicach i wciela się je do okręgu c. k. Starostwa w Podgórzu, c. k. Sądu powiatowego w Skawinie i c. k. Sądu krajowego w Krakowie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 2. czerwca 1898.

Piniński w. r.

Nr. 46.

Ustawa

z dnia 29. marca 1898, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wynagrodzeniu galicyjskiego funduszu krajowego i funduszów powiatowych za ubytek w dochodach z dodatków do podatków, opłacanych przez galicyjski fundusz propinacyjny, spowodowany wejściem w życie ustawy państwowej z dnia 25. października 1896 Nr. 220. Dz. pr. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Jako wynagrodzenie ubytku w dochodach galicyjskiego funduszu krajowego i funduszów powiatowych, spowodowanego wejściem w życie ustawy państwowej z 25. października 1896 Nr. 220. Dz. pr. p. — a mianowicie jako wynagrodzenie za ubytek w dochodach tych funduszów z opłacanych do końca r. 1897 przez galic. fundusz propinacyjny dodatków do podatków państwowych, — płacić będzie galicyjski fundusz propinacyjny przez lat 13 — t. j. od 1. stycznia 1898 do 31. grudnia 1910 w ratach kwartalnych z dołu, bonifikacye poniżej w art. II. i III. oznaczone.

Art. II.

Bonifikacya dla funduszu krajowego wynosi 150.000 złr. w. a. rocznie — lecz od tej kwoty potrąci się corocznie dodatek krajowy wymierzony od podatku zarobkowego, opłacanego przez galic. fundusz propinacyjny w myśl §. 100 ustawy z 25. października 1896 Nr. 220. Dz. pr. p.

Art. III.

Bonifikacya dla funduszów powiatowych wynosi 50.000 złr. w. a. rocznie a wypłacaną będzie do rąk Wydziału krajowego.

Sumę tę 50.000 złr. w. a. rozdzieli Wydział krajowy pomiędzy fundusze powiatowe w takim stosunku, w jakim są kwoty przypadające poszczególnym funduszom powiatowym w trzechleciu od r. 1895 do r. 1897 włącznie, z opłacanych przez galic. fundusz propinacyjny dodatków do podatków, do ogólnej sumy zapłaconej w temże trzechleciu przez galic. fundusz propinacyjny tytułem dodatków do podatków na cele powiatowe.

Art. IV.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 29. marca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 47.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. maja 1898 L. 28.704, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Chrzanowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Jankowicami na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Chrzanowie udzielonej Najwyższem postanowieniem zdnia 28. kwietnia 1892 Dz. u. kr. Nr. 26. koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Jankowicami na przeciąg dalszych lat pięciu pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Chrzanowie nadaje się na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę pod Jankowicami, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie, własnym kosztem.

Opłaty mytnicze pobierać należy wedle następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1^1/_2$ (półtora) ct.;

d) od jednej osoby $1^1/_2$ (półtora) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 17. maja 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.
Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 48.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. czerwca 1898 L. 33.413, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasteczka Borszczów na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 r. Dz. u. kr. Nr. 51. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasteczka Borszczów na pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w r. 1898, z tem wszakże zastrzeżeniem, że gmienie nie wolno żądać dodatkowej opłaty tego dodatku za czas przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

Lwów, dnia 7. czerwca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 49.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. czerwca 1898 L. 35.489, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Bełza na pobór 75% dodatku konsumcyjnego od mięsa.

Na mocy §. 82. ust. gm. z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie m. Bełza na pobór siedmdziesięcio pięcio procentowego, (75%) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa na pięć lat, począwszy od roku 1898 do końca 1902.

Lwów, dnia 14. czerwca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 50.

U s t a w a

z dnia 20. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Żmigród nowy na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Z godnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art I.

Gminie miasteczka Żmigród nowy zezwala się pobierać przez lat 10 — począwszy od r. 1898 — opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów spirytusowych i od piwa i miodu w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholowa da się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem, od stopnia alkoholu po 5 ct., czyli od hektolitra alkoholu po 5 złr. w. a.

2. od hektolitra rumu, rozolisu i innych słodzonych napojów spirytusowych po 1 złr. 50 ct.

3. od hektolitra piwa po 1 złr. 20 ct.

4. od hektolitra miodu po 3 złr. w. a.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, lub sprowadzają czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Żmigród nowy.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy i nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej wolną jest wódka w tych wszystkich wypadkach, w których według §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 r. Dz. u. p. Nr. 95. wolną jest od podatku konsumcyjnego.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 51.

U s t a w a

z dnia 20. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Mosty wielkie na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Mosty wielkie zezwala się pobierać przez lat dziesięć od roku 1898 począwszy, opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu podług stustopniowego alkoholometra po 5 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 5 złr.

2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esensyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po $1 \frac{1}{2}$ ct., czyli od jednego hektolitra 1 złr. 50 ct.

3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr. 20 ct.
4. od jednego hektolitra miodu po 3 złr.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Mosty wielkie.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z 2. czerwca 1888 r. Dz. p. p. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 52.

U s t a w a

z dnia 20. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Rymanów na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Z godnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Rymanów zewala się pobierać przez lat dziesięć od r. 1898 począwszy, opłatę gminną od napojów spirytusowych, tudzież od piwa i miodu w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu podług stustopniowego alkoholometra po 5 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 5 złr. a. w.

2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych po $1^1/_2$ ct., czyli od hektolitra po 1 złr. 50 ct.

3. od jednego hektolitra piwa po 1 złr.

4. od jednego hektolitra miodu po 3 złr.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Rymanów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gniny; nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 53.

U s t a w a

z dnia 15. czerwca 1898 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zmieniająca niektóre postanowienia krajowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. lutego 1861 Nr. 20. Dz. u. p. dodatek II. a) względnie ustawy z dnia 17. grudnia 1884 Nr. 1. Dz. u. kr. ex 1885.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §. 31. krajowej ordynacyi wyborczej, jakoteż postanowienia §§. 5., 6., 32. i 33. w brzmieniu ustawy z 17. grudnia 1884 Dz. u. kr. Nr. 1. z r. 1885 znosi się a w ich miejsce ustanawia co następuje:

§. 5.

Do wyboru posłów z gmin wiejskich tworzy każdy z 74 powiatów politycznych, które istniały 17. grudnia 1884, w terytoryalnych swych granicach osobny okręg wyborczy.

W każdym nowym po roku 1884, utworzonym powiecie politycznym uprawnieni do wyboru z gmin i obszarów dworskich, przydzielonych do nowoutworzonego powiatu, wykonywać mają prawo wyborcze w tym samym okręgu wyborczym, w którym je wykonywali przed utworzeniem nowego powiatu politycznego.

§. 6.

Miejscami wyborczemi w okręgach wyborczych gmin wiejskich oznaczonych w §. 5. są siedziby 74 politycznych władz powiatowych, które istniały 17. grudnia 1884.

§. 31.

Naczelnik powiatu politycznego sprawdzić ma w każdej gminie legalność wyboru wyborców i jeśli okazuje się potrzeba nowego wyboru, zarządzić go natychmiast z przytoczeniem powodów.

§. 32.

W powiatach, w których siedziba politycznej władzy powiatowej nie jest zarazem miejscem wyborczem, przeprowadza oznaczone w §§. 27., 28. i 31. czynności przygotowawcze do wyboru posła, właściwa polityczna władza powiatowa, która po ukończeniu wyboru wyborców w gminach swego powiatu przesyła akta wyborcze wraz z listą obejmującą nazwisko i miejsce zamieszkania wybranych i według §. 14. do wyboru powołanych wyborców, naczelnikowi politycznej władzy powiatowej miejsca wyborczego.

Po odbytym wyborze wyborców we wszystkich gminach wiejskich okręgu wyborczego, gdy lista wyborców jest zupełną, naczelnik politycznej władzy powiatowej miejsca wyborczego wystawi wyborcom karty legitymacyjne, zawierające liczbę bieżącą listy wyborczej (33), nazwisko i miejsce zamieszkania wyborcy, dalej miejsce, dzień i godzinę wyboru posła na Sejm krajowy i doręczy je wszystkim wyborcom w swym powiecie zamieszkałym.

Doręczenie zaś kart legitymacyjnych wyborcom w innym powiecie zamieszkałym nastąpi za pośrednictwem właściwej politycznej władzy powiatowej.

§. 33.

Naczelnik politycznej władzy powiatowej miejsca wyborczego powinien listy wybranych i według §. 14. do wyboru uprawnionych wyborców zestawić w jedną główną listę wyborców okręgu wyborczego i przygotować w dwóch egzemplarzach do aktu wyborczego.

Art. II.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 15. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 54.

U s t a w a

z dnia 16. czerwca 1898, zamieniająca artykuł 40. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 r. „O stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych“ (Dziennik ustaw krajowych z dnia 17. stycznia 1889. Cz. III. Nr. 16).

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Artykuł 40. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 r. „O stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych“ (Dziennik ustaw

krajowych z dnia 17. stycznia 1889. Część III. Nr. 16.) przestaje obowiązywać w obecnem brzmieniu i ma opiewać jak następuje:

Art. 40. Stały nauczyciel, który nie wysłużył jeszcze lat dziesięciu, nie ma prawa do emerytury. Przy uwolnieniu od służby otrzyma on stosowną odprawę, którą Rada szkolna krajowa wyznaczy, a która nie może przekraczać półtorarocznej należytości, obliczonej według artykułu poprzedniego.

Po wysłużonych dziesięciu latach dostaje emeryt $^{10}/_{40}$ części, a za każdy rok dalszy jeszcze $^{1}/_{40}$ część należytości, obliczonej jak wyżej.

Po wysłużonych 35 latach dostaje jednak emeryt pełną należytość, obliczoną jak wyżej a po wysłużonych 30 latach dostaje emeryt, jeśli osiągnął 60 lat życia również pełną należytość, obliczoną jak wyżej.

Nauczyciel stały, który w czasie służby stracił wzrok lub zmysły, tudzież nauczyciel, który z powodu wykonywania obowiązków nauczycielskich stał się zupełnie nieudolnym do pełnienia służby, otrzyma $^{10}/_{40}$ pobieranej płacy, jako emeryturę, chociaż dziesięciu lat jeszcze nie wysłużył.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1899.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświecenia.

Wiedeń, dnia 17. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 55.

Ustawa

z dnia 26. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Delatyn na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie miasteczka Delatyna zezwala się pobierać w latach 1898, 1899 i 1900 opłaty gminne od poniżej wyszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzonych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu (podług stustopniowego alkoholometra) po 3 ct., czyli od 100 litrostopni (hektolitra) alkoholu po 3 złr. a. w.

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych i rumu po $1\frac{1}{2}$ ct., czyli od hektolitra po 1 złr. 50 ct. a. w.

3. od jednego hektolitra piwa tak krajowego jak i zagranicznego po 1 złr. a. w.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądźto na sprzedaż, bądźto na własny użytek.

W wypadkach, w których wódka wolną jest od opłaty podatku konsumcyjnego w myśl §. 6. ustawy z 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95. wolną jest ona także od opłaty gminnej w Art. I. wymienionej.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Delatyna.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Lainz, dnia 26. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 56.

U s t a w a

z dnia 29. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Strzyżów na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Strzyżów zezwala się pobierać przez lat pięć od r. 1898 do końca 1902 r. opłatę gminną od napojów spirytusowych, tudzież od piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku, — w gminie wyrabianych — według następującej taryfy:

1. od jednego hektolitra napojów spirytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem kwotę 8 ct. od litrostopnia alkoholu, czyli od hektolitra 100% alkoholu 8 złr.

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych bez względu na ilość zawartego alkoholu t. j. rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu, araku i koniaku $1^1/_2$ ct., czyli od jednego hektolitra 1 złr. 50 ct.

3. od jednego hektolitra piwa 1 złr. 20 ct.

4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku 5 złr.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Strzyżów.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ustawy z 20. czerwca 1888 r. Dz. u. kr. Nr. 95. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 29. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 57.

Ustawa

z dnia 29. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Brzesko na pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie miasteczka Brzesko zezwala się pobierać w latach 1898, 1899, 1900, 1901 aż do końca czerwca 1902 r. opłatę gminną od niżej poszczególnionych napojów spirytusowych i od piwa w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholowa da się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem, od stopnia alkoholu po 4 ct., czyli od hektolitra alkoholu po 4 złr.

2. od hektolitra rumu, rozolisu i innych słodzonych napojów spirytusowych po 1 złr. 50 ct.

3. od hektolitra piwa po 80 ct.

4. od jednej flaszki $^1/_2$ litrowej piwa po $^1/_2$ ct.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Brzesko.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy i nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej wolną jest wódka w tych wszystkich wypadkach, w których według §. 6. ustawy z dnia 20. czerwca 1888 r. Dz. u. p. Nr. 95. wolną jest ona od podatku konsumcyjnego.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 29. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.

Nr. 58.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. czerwca 1898 L. 31.954, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Nisku koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kr. Nr 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Nisku udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. grudnia 1892 Dz. ust. kr. Nr. 5. z r. 1893 koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Nisku nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na rzece Tanwi pod Ulanowem pod warunkiem utrzymywania

przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.;

d) od każdej osoby czy to idącej czy to jadącej na wozie, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta którę ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytnicznej i o zniżeniu tejże.

Lwów dnia 1. czerwca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 59.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. czerwca 1898 L. 31.955, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Nisku koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krako-

wskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Nisku, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 5. grudnia 1892 Dz. ust. kraj. Nr. 3. z r. 1893 koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa na dalszy przeciąg lat pięciu pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, nadaje się prawo pobierania myta:

Na drodze gminnej z Jeżowego na Rudnik do Krzeszowa Wydziałowi powiatowemu w Nisku, jako władzy nadzorującej, na rzecz tejże drogi, do utrzymywania której obowiązane są zresztą gminy i obszary dworskie w Rudniku, Groblach i w Jeżowem uiszczać prestacye w myśl postanowień ustawy drogowej. Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe na stacyi pod Rudnikiem:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Myto mostowe na stacyi przy moście Nr. 1. na granicy gmin Jeżowego i Grobel:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej stuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/_2$ (pół) ct.

Mieszkańcy gmin i obszarów dworskich w Rudniku, Groblach i Jeżowem, wolni są od płaty myta tylko w terytoryum swojej miejscowości.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Lwów, dnia 1. czerwca 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r,

Nr. 60.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem z dnia 24. maja 1898 L. 29.108, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Podłężu koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Podłężu na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie obszarowi dworskiemu w Podłężu pow. Chrzanowskiego, udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 28. kwietnia 1892 Dz. u. kr. Nr. 28. koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Podłężu na przeciąg dalszych lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi a mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Podłężu, powiatu Chrzanowskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tego rozporządzenia, prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Wisłę w Podłężu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem wedle następującej taryfy:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego lub zaprzężonego 3 (trzy) ct.;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 24. maja 1898.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 61.

U s t a w a

z dnia 29. czerwca 1898, o zezwoleniu gminie Sądowa-Wisznia powiatu Mościskiego na pobór opłaty gminnej od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Gminie miasteczka Sądowa-Wisznia w powiecie Mościskim zezwala się pobierać w latach 1898, 1899, 1900, 1901 i 1902 opłatę gminną od piwa w wysokości po 1 złr. 20 ct. a. w. od hektolitra.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy piwo dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Sądowa-Wisznia.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 29. czerwca 1898.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r.